

En översikt över den belgiska inkomstbeskattningen efter 1962 års skattereform

Av direktör Bo G. Sandström, Institutet för utländsk rätt, Exportföreningen

Det belgiska skattesystem, på vilket det svensk-belgiska och övriga belgiska dubbelbeskattningsavtal bygger, har genom 1962 års reform i grund förändrats. De tidigare cedulärskatterna har avskaffats och i deras ställe har införts fyra olika skatter, nämligen bolagsskatt, skatt på juridiska personer, vilkas verksamhet bedrivs utan vinstsyfte, skatt på fysiska personer samt skatt på fysiska och juridiska personer, som ej har skatterättsligt hemvist i Belgien.¹

Bolagsskatten beräknas på rörelsens nettointäkt, sådan denna framkommer, sedan den i räkenskaperna redovisade vinsten genom vissa tillägg och avdrag kommit att överensstämma med det skattemässiga vinstbegreppet. Avdrag medges exempelvis icke för avsättning till sådan reserv, som i skattehänseende icke anses som reserv för ett definitivt, till betalning förfallet belopp² och ej heller för gåvor till välgörande ändamål³ eller för provision och annan ersättning till personer, vilkas namn ej uppges för skattemyndigheterna. Skatter, såväl bolagsskatt, som kommunala tillägg till denna och sådan källskatt, som bolaget erlagt i den egentligen skattskyldiges ställe, är ej avdragsgilla. Avdrag medges ej heller för ersättningar, till styrelseledamöter, vilka ej utövar verkställande funktioner i bolaget eller för ersättningar, som utgått till revisorer, som endast är revisorer till namnet och vilka utsetts på grund av be-

stämmelser i bolagsordningen.⁴ Vid bestämmandet av nettointäkten får avdrag bland annat göras för 85 procent av det nettobelopp, som bolaget erhållit i form av utdelningar på aktier i andra bolag eller räntor å vissa obligationer. Avdraget ökas till 95 procent för industriföretag, som äger aktier, vilkas värde icke överstiger 50 procent av inbetalat aktiekapital eller av inbetalat aktiekapital jämte beskattade reserver. Avdrag medges vidare för å rörelsen under de fem närmast föregående åren uppkommen förlust, som ej tidigare i skattehänseende kunnat avdragas.

På den så framräknade nettointäkten av rörelse uttas bolagsskatt med 30 procent. Om den fonderade delen av nettointäkten uppgår till högst 1 miljon francs, uttas bolagsskatt å denna del efter en skattesats av 25 procent, men om å andra sidan den reserverade delen överstiger 5 miljoner francs, uttas skatten med 35 procent av det överskjutande beloppet. Skulle sedermera sistnämnda del av vinsten utdelas, får bolaget restitution av tidigare erlagda 5 procent för det utdelade beloppet.⁵ Vid beräkning av den lägre, respektive den högre skattesatsen skall hänsyn icke tas till det avdrag för utdelning å aktier och ränta å vissa obligationer, som nämnts ovan. Från den uträknade bolagsskatten får avräknas sådan källskatt å inkomst av fast egendom samt å räntor och royalties,

som bolaget erlagt.⁶ Det därefter återstående skattebeloppet förhöjes med ett särskilt tillägg av 15 procent, vilket emellertid kan reduceras till 7,5 procent, om skatten betalas i förskott efter vissa särskilda regler. Ingår bland bolagets inkomster belopp, som intjänats och beskattats utomlands, beräknas bolagsskatten å denna del efter en skattesats, som reducerats till en fjärdedel av den vanliga, alltså efter en skattesats av 7,5 procent, vilket exempelvis kan få betydelse, om bolaget haft inkomst från en utomlands belägen filial, varvid man dock bör komma ihåg, att, om dubbelbeskattningsavtal föreligger, detta vanligen föreskriver, att sådan inkomst skall beskattas uteslutande i det land, där rörelsen bedrivs från fast driftställe. Vidare bör beaktas, att om den utländska inkomsten består av utdelning, källskatt visserligen uttas på vanligt sätt med 15 procent av den belgiska mellanhand (t. ex. en bank), som utbetalar det från utlandet kommande utdelningsbeloppet, men att, vid bestämmande av bolagets nettointäkt, 85 respektive 95 procent av erhållet nettobelopp får avdragas från övriga inkomster i enlighet med vad som sagts ovan.⁷ Om ett belgiskt bolag erhåller ränta eller royalty från utlandet medges ett särskilt schablonavdrag för utomlands erlagd skatt med 15 procent av räntans respektive royaltyns belopp, vartill kommer, att précompte mobilier av den belgiske mellanhanden avdras vid utbetalningen av från utlandet kommande räntor (men däremot icke i fråga om royalties från utlandet). Medan man i fråga om utdelningar å aktier icke får mot bolagsskatten avräkna den i Belgien avdragna källskatten (vilket emellertid kompenseras utav, att beloppet endast är

skattepliktigt till 15 respektive 5 procent av sitt belopp) får man i fråga om räntor och royalties avräkna dels det schablonavdrag om 15 procent, som ovan angivits och därtill, i fråga om räntor, den källskatt som avdragits i Belgien.

Vinst hos en belgisk filial till ett utländskt bolag, beskattas med skatten å non-résidents. Beräkningen av nettointäkten sker i princip på samma sätt, som när det gäller att fastställa den till bolagsskatt skattepliktiga nettointäkten. I princip anses all vinst genom bolagets verksamhet i Belgien, antingen den bedrivs genom filialen eller ej, som en del av därstädes skattepliktig nettointäkt, från vilken avdrag får ske för i Belgien uppkomna kostnader. Om en filial icke kan förete i vederbörlig ordning förda räkenskaper för sin verksamhet, kan skönstaxering ifrågakomma, varvid nettointäkten bestäms till lägst 70.000 francs eller, när det gäller industriföretag, till 35.000 francs per anställd, för banker till 105.000 francs per anställd samt för liv- och sjöförsäkringsföretag till 10 respektive 7 procent av inkasserade premier, medan nettointäkten för övriga försäkringsföretag samt för handelsföretag bestäms till 7,5 procent av inkasserade premier respektive 8 procent av omsättningen (i sistnämnda fall dock till lägst 65.000 francs per anställd). Skatten å non-résidents uttas efter en skattesats av 35 procent. Från den beräknade skatten får avdragas erlagda källskatter, på samma sätt som i fråga om belgiska bolag och med samma tillägg av 15 respektive 7,5 procent, som uttas enligt vad som tidigare sagts. Å därefter återstående del av nettointäkten, som transfereras till huvudkontoret utomlands, uttas ingen ytterligare skatt.⁸

Såväl i fråga om belgiskt bolag som belgisk filial till utländskt bolag skall affärsförbindelserna med det utländska moderbolaget eller huvudkontoret vara sådana, att de belgiska skattemyndigheterna icke har anledning antaga, att vinst, som rätteligen bort beskattas i Belgien, överförs till utlandet utan att ha påförts belgisk skatt. Skulle de belgiska skattemyndigheterna anse, att verksamheten ej bedrivs "at arm's length", kan återföring av vinst, för beskattning i Belgien, ifrågakomma. Om viss del av bolagets eller filialens inkomst består av vinst vid försäljning av byggnader, maskiner, inventarier eller annan sådan utrustning, som innehafts minst fem år, beskattas denna vinst med en särskild skattesats av 15 procent. För den del av vinsten, som anses hänförlig till penningvärdeförsämringen och vilken kan fastställas, genom att korrigera det ursprungliga anskaffningspriset med hjälp av särskilda, i lagen angivna koefficienter,⁹ uttas ingen skatt, eftersom denna del av vinsten anses böra reserveras för nyanskaffningar och icke beskattas som vinst i vanlig ordning. Är fråga om realisationsvinst vid försäljning av anläggningstillgångar, är sådan vinst dessutom enligt lag den 15 juli 1959 skattefri till ett belopp av 80 procent under förutsättning att bolaget använder vinsten för anskaffning av industriell utrustning, för etablering av nytt bolag eller för ökning av bolagskapitalet i samma syfte. Är fråga om reinvesteringar i särskilda, belgiska utvecklingsområden medges till och med full skattebefrielse.

Om ett bolag upplöses, beskattas därvid uppkommet överskott enligt särskilda regler. Det inbetalade aktiekapitalet omvärderas då med hjälp av ovannämnda

koefficienter och detta, sålunda omvärderade kapital kan utdelas skattefritt. Den del, som överstiger nyssnämnda kapitalbelopp, beskattas, i den mån den motsvarar reserverad, tidigare beskattad bolagsvinst, efter en skattesats av 30 procent, medan återstoden av överskottet beskattas efter en skattesats av 15 procent. Skatten betalas av bolaget och icke av aktieägarna. Efter beskattningen återstående nettobelopp utskiftas till aktieägarna, vilka icke upptar beloppet som skattepliktig inkomst i sina deklarationer.

Den årliga avskrivningen för värdeminskning måste, i princip, godkännas av skattemyndigheterna. Enligt relativt nyligen tillkomna bestämmelser medges för andra anläggningstillgångar än byggnader, som anskaffats den 1 januari 1963 eller senare, degressiv avskrivning med 20 procent av vid varje bokslutstillfälle kvarstående bokvärde å tillgångarna i fråga. Detta system får, enligt den skattskyldiges eget val, användas i stället för avskrivning med lika stora, årliga belopp. Avdrag medges för avsättning till reserver för osäkra fordringar och andra väntade förluster, under förutsättning att avsättningen ej är schablonmässigt beräknad utan hänför sig till särskilda poster, vilka under räkenskapsåret blivit och även vid bokslutstillfället är osäkra. En specifikation över gjorda avsättningar och över de fordringar, som de är avsedda att täcka, skall bifogas deklarationen.

Tidigare har nämnts, att bolag, för att undgå eller reducera det särskilda tillägget till skatten kan inbetala skatten i förskott. Denna förskottsbetalning måste emellertid noga skiljas från betalning av särskilda *källskatter* på inkomst av fast egendom, av kapital samt av tjänst.¹⁰

Då källskatten på inkomst av kapital hör nära samman med bolagsbeskattningen, kan det vara lämpligt att här inskjuta en redogörelse för denna källskatt eller riktigare för dessa källskatter, eftersom det i princip rör sig om två olika skatter.¹¹ Källskatt å inkomst av kapital uttas huvudsakligen å utdelningar och räntor efter en skattesats av 15 procent. Om man antar, att ett aktiebolags vinst är 100 F, som i sin helhet skall utdelas, avgår först bolagsskatt med 30 F, varefter kvarstår ett bruttoutdelningsbelopp av 70 F. Den avdragna bolagsskatten är emellertid så konstruerad, att endast 15 procent utgör verklig bolagsskatt, medan återstående 15 procent utgör s. k. crédit d'impôt d. v. s. ett belopp, som avräknas från den för aktieägarens del beräknade skatten å utdelningen. Av denna anledning beräknas den källskatt å inkomst av kapital, som uttas å utdelningen,¹² icke på bruttoutdelningsbeloppet, 70 F, utan på 85 F eller mera generellt uttryckt med 15 procent av $85/70$ av bruttoutdelningsbeloppet, vilket i detta fall resulterar i en källskatt av 12,75 F. Aktieägaren erhåller sålunda ett nettobelopp av 57,25 F. Om aktieägaren är en fysisk person, deklarerar han till skatten på fysiska personers inkomst ett belopp av $(57,25 \times 85/57,25 =)$ 85 F. Från den å detta belopp beräknade skatten avräknas erlagd källskatt och crédit d'impôt med tillsammans 27,75 F. Om aktieägaren är ett bolag, upptas nettoutdelningen i räkenskaperna som en inkomstpost men i skattehänseende avdras, som tidigare angivits, 85 respektive 95 procent av nettoutdelningsbeloppet från den totala bolagsvinsten. Om bolaget sålunda erhåller en nettoutdelning av 57,25 F, upptas beloppet som inkomst. Om det mottagande bolaget vidare har en vinst av

100 F, avdrages därifrån först 85 procent¹³ av 57,25 F, d. v. s. 48,66 F, varefter kvarstår 51,34 F. Bolagsskatten efter en skattesats av 30 procent härå utgör 15,40 F, varefter återstår 35,94 F. Källskatten utgör därefter $(85/70 \times 35,94) \times 15$ procent eller 6,54 F, varefter kvarstår 29,40 F. Aktieägaren erhåller alltså ett belopp av $(29,40 + 48,66 =)$ 78,06 F och upptar utdelningen till beskattning på sätt ovan sagts och med den rätt till avräkning för källskatt och crédit d'impôt, som där angivits.

Dessa exempel bygger på antagandet, att bolaget först avdrager källskatten och därefter utbetalar nettobeloppet. Emellertid förekommer ofta, att bolaget utbetalar bruttoutdelningsbeloppet utan avdrag för källskatt och själv står för betalningen av denna skatt. Om bolaget sålunda i ovan nämnda fall till aktieägaren utbetalar, icke 57,25 F utan 70 F, skall källskatten beräknas till 15 procent av $(70 \times 85/57,25 =)$ 103,93 F, alltså till 15,59 F och aktieägaren skall i så fall som inkomst i sin deklaration upptaga 103,93 F och får från den å detta belopp uträknade skatten å fysiska personers inkomst avräkna crédit d'impôt och précompte mobiliers med tillsammans 33,93 F.

Utöver denna källskatt uttas, som ovan antytts, om utdelningsmottagarens namn och adress icke uppges för skattemyndigheterna, en kompletterande källskatt,¹⁴ även denna efter en skattesats av 15 procent, beräknad på utdelningens nettobelopp. Denna källskatt skall emellertid enligt särskilda bestämmelser icke uttas i fråga om inkomst, som tillfaller i Belgien icke hemmahörande personer. Detta innebär dock endast ett tillfälligt uppskov med skatteuttaget, eftersom bestämmelsen försetts med tillägget, att skatten, om särskild

reglering av frågan icke träffats i dubbeskattningsavtal, kommer att uttas från och med ingången av år 1965.

Skatten på fysiska personers inkomst uttas på inkomster från alla förvärvskällor såväl inom som utom Belgien. Äkta makar sambeskattas. Från bruttoinkomsten medges avdrag för utgifter, som varit nödvändiga för inkomsternas förvärvande eller bibehållande, i den mån utgifterna kan styrkas. I stället för avdrag med sådana, faktiska kostnader kan emellertid avdrag också erhållas med ett schablonbelopp, som exempelvis för löntagare bestäms till 20 procent av inkomsten (dock lägst 7.500 F) för inkomster understigande 85.000 F, till 15 procent (dock lägst 17.000 F) för inkomst mellan 85.000 och 300.000 F och till 10 procent (dock lägst 45.000 F) för högre inkomster. I fråga om arvode till ledamöter av bolagsstyrelse medges schablonavdrag med 5 procent av inkomsten, dock högst 60.000 F. Utöver dessa avdrag får inkomsterna också reduceras exempelvis med avgifter, som arbetsgivaren inbetalat för gruppliv- eller pensionsförsäkring, livförsäkringspremier efter vissa, särskilda regler, vissa ränteutgifter, premier för försäkring av fast och lös egendom samt underhållsbidrag till nära anförvanter och till fränskild make.

De belopp, som anses utgöra skattefritt existensminimum och som alltså avdrages från den taxerade inkomsten för att erhålla den beskattningsbara inkomsten, uppgår till 25.000 F för ensamstående, med tillägg av 5.000 F för varje av den skattskyldige försörjd person, när dessas antal understiger fyra. För den fjärde är tillägget 20.000 F och för envar därutöver 30.000 F. Om äkta makar avger gemensam deklaration, medges avdrag med

40 procent av hustruns inkomst av tjänst eller av rörelse, dock lägst 17.500 F och högst 25.000 F.

För beskattningsbar inkomst, som understiger 160.000 F beräknas skatten efter en särskild skala, som löper från 300 F till 28.300 F. För inkomst mellan 160.000 F och 200.000 F uttas skatt med 27,5 procent och i de därefter följande tre skikten om vardera 100.000 F uttas skatt med 30, 35 resp. 37,5 procent. Därefter följer två skikt om vardera 250.000 F, där skatten uttas med 40 respektive 42,5 procent, varefter skatten i skiktet mellan en och tre miljoner francs uttas efter 45 procent, mellan tre och fem miljoner francs efter 50 procent och i skiktet därutöver med 55 procent. Skatten får dock sammanlagt icke överstiga 50 procent av den beskattningsbara inkomsten.

Från den med dessa skattesatser beräknade skatten får avdrag göras med hänsyn till försörjningsbörda, så att avdraget för en person (exempelvis hustru) medges med 5 procent av skatten, för två försörjda personer (exempelvis hustru och ett barn) med 10 procent, för tre och fyra personer med 20 respektive 30 procent, för fem och sex personer med 50 respektive 70 procent och för sju och åtta personer med 90 respektive 100 procent av skatten. Dessa avdrag får dock endast göras från en nettoinkomst, som ej överstiger 250.000 F, för en skattskyldig med fyra eller färre personer att försörja — ett belopp som dock ökas med 25.000 F för varje försörjd person från och med den femte. Medlemmar av den skattskyldiges familj anses som försörjda personer om deras nettoinkomst under beskattningsåret ej överstigit 20.000 F.

Skatten reduceras till hälften för inkomst, som intjänats i utlandet eller utgör

inkomst av utomlands belägen fast egendom. Enligt dubbelbeskattningsavtal,¹⁵ som Belgien ingått, kan viss utländsk inkomst vara helt undantagen från beskattning i Belgien, ehuru inkomsten i fråga får beaktas vid bestämmandet av belgisk progressiv skatt. Inkomst av kapital från utlandet påföres före betalningen i Belgien en källskatt¹⁶ med 15 procent och denna källskatt jämte ett schablonavdrag av 15 procent, som anses motsvara i utlandet, för inkomsten i fråga erlagd utländsk skatt, får avräknas mot den på inkomsten beräknade belgiska skatten.

Skatten på non-résidents uttas endast på inkomst, som anses intjänad i Belgien. Har inkomsttagaren en fastighet i Belgien, som han nyttjar som bostad, anses hans beskattningsbara inkomst lägst uppgå till dubbla uppskattade hyresvärdet¹⁷ av fastigheten i fråga. För fysiska personer, som i Belgien har inkomst av tjänst eller fritt yrke eller har arvode som styrelseledamot i bolag är skattesatserna desamma som ovan angivits för skatten på fysiska personers inkomst. Men om inkomsten uteslutande består av inkomst av kapital i Belgien, anses skatten motsvaras av källskatter och den crédit d'impôt varom ovan talats. Skatten på non-résidents är av intresse när det gäller utdelning från belgiskt dotterbolag till svenskt moderbolag. Som ovan nämnts, anses skatten i detta fall motsvaras av crédit d'impôt, précompte mobilier samt complément de précompte mobilier.¹⁸ Om uppgörelse i dubbelbeskattningsavtal nås om sistnämnda slag av skatt, kommer skattebelastningen å detta slag av utdelning att bli densamma som framgår av de under avsnittet om bolagsskatt angivna exemplen, varvid alltså den vid källan avdragna skatten blir defintiv skatt för utländska aktieägare.

Detta innebär alltså att det svenska moderbolaget av ett vinstbelopp av 100 F, som det belgiska bolaget beslutar utdela, vanligen får hem 57,25 F. Enligt gällande svensk-belgiska dubbelbeskattningsavtal uttas belgisk skatt på utdelning från belgiskt dotterbolag¹⁹ till svenskt moderbolag med så stort belopp, som enligt tidigare gällande belgisk lagstiftning skulle ha ytterligare påförts dotterbolaget, om utdelning ej ägt rum. Den belgiska bolagsbeskattningen var nämligen tidigare så ordnad, att å den del av bolagsvinsten, som fonderades, uttogs taxe professionnel efter en progressiv skatteskala medan man på utdelad vinst uttog krigsskatten med 20 procent och taxe mobilière med 30 procent. Om sålunda bolagets vinst utgjorde 1.100.000 F och därav reserverades 100.000 F samt återstoden eller 1.000.000 F utdelades till det svenska moderbolaget, beräknades skatten som om hela vinsten reserverats, d. v. s. man uttog taxe professionnel å hela beloppet med sammanlagt 355.000 F. Då skatten å den reserverade delen av vinsten utgjorde 25.000 F, uttogs sålunda å utdelningen till det svenska moderbolaget en skatt av 330.000 F. Enligt nu gällande bestämmelser beräknas den belgiska skatten å motsvarande dotterbolagsvinst till 30 procent av 1.100.000 F, d. v. s. 330.000 F, vartill kommer précompte mobilier, som beräknas efter en skattesats av 15 procent av ett belopp av 935.000 F och alltså uppgår till 140.250 F, sålunda en sammanlagd skattebörd av 470.250 F. Skulle dessutom complément de précompte mobilier uttas med 15 procent av återstående del av utdelningsbeloppet skulle skattebelastningen bli avsevärt hårdare än tidigare, även om skattebelastningen på bolagsvinst och utdelning, tagna som en enhet, måhända icke i alla

lägen blivit tyngre. Det torde emellertid kunna förväntas, att frågan om complément de précompte mobiliers blir löst genom förhandlingar om reviderat dubbelbeskattningsavtal. I fråga om låneräntor, som utbetalas från Belgien till svensk fysisk eller juridisk person, uttogs i Belgien tidigare taxe mobilière och krisskatten med tillsammans 44 procent. Genom skattereformen har dessa skatter ersatts av précompte mobiliers med en skattesats av 15 procent, vartill i vissa fall eventuellt kan komma complément de précompte mobiliers med samma skattesats.²⁰ Fortfarande gäller dock enligt dubbelbeskattningsavtalet, att räntans nettobelopp, efter avdrag för belgisk skatt, upptages till beskattning i Sverige. Royaltybelopp, som utbetalas från Belgien till Sverige, beskattas enligt dubbelbeskattningsavtalet utslutande i Sverige.²¹

Slutligen bör nämnas, att styrelsearvoden som utbetalas till svensk som ledamot av styrelsen för belgiskt bolag, enligt dubbelbeskattningsavtalet beskattas utslutande i Belgien. Vidare bör också nämnas, att särskilda bestämmelser²² medger vissa, mycket betydande skattelättnader för tjänstemän och anställda i belgiskt företag under utländsk kontroll, under förutsättning att tjänstemannen vistas i Belgien under en tid av högst fem år samt att han utför arbete i företaget därstädes. Skattelättnaden består i ett förhöjt schablonavdrag från den under verksamheten i Belgien erhållna inkomsten. Förutom det vanliga schablonavdraget från inkomst av tjänst medges nämligen för dessa inkomsttagare ett schablonavdrag av 20 procent av den del av inkomsten, som ej överstiger 1 miljon francs.

Kommunalskatt uttas i Belgien på så sätt, att ett tillägg av 5 procent beräknas

å bolagsskatten, skatten på fysiska personer och å non-résidents. Tillägget uttas emellertid icke å den från 30 till 35 procent förhöjda bolagsskattesatsen för fonderad vinst, som överstiger 5 miljoner francs. Det kommunala tillägget uttas även å den skatt av 15 procent, som uttas vid realisation av byggnader, maskiner och annan utrustning samt å skatten å likvidationsvinst. Även på skatten på fysiska personers inkomst t. ex. på den skatt, som styrelseledamot i belgiskt bolag erlagger för sitt styrelsearvode, beräknas i vissa kommuner ett kommunalt tillägg om högst 5 procent. Utöver dessa kommunala skatter finns också andra, baserade på antalet anställda i visst företag, på utnyttjad elkraft eller annan motorenergi i företaget m. m. men dessa skatter är av mindre betydelse.

Beskattningsår är normalt kalenderåret och taxeringsår är året närmast efter beskattningsåret. Vid 1964 års taxering beskattas sålunda inkomster under beskattningsåret 1963. Detta tillämpas alltid i fråga om fysiska personers beskattning och gäller även för rörelseidkare, vars räkenskapsår överensstämmer med kalenderår. Om så ej är fallet anses det år, under vilket räkenskapsåret avslutas som taxeringsår. En rörelseidkare, som avslutar sitt räkenskapsår exempelvis den 30 juni 1963 taxeras alltså detta år för sina inkomster under sistförflutna räkenskapsår. Ett bolag upprättar sin årliga inkomstdeklaration, senast en månad efter det att bolagsstämma godkänt årsredovisningen, dock senast sex månader efter räkenskapsårets utgång. Fysiska personer upprättar sin deklaration senast en månad efter den dag, då de från skattemyndigheten erhöi deklarationsformulär. Skulle intet formulär erhållas, skall deklaration inges senast

den 1 juli under taxeringsåret. Taxering sker vanligen viss, kortare tid efter det att deklaration avgivits och skatten erlaggs senast två månader efter taxeringens åsättande.

¹ Impôt des sociétés impôt des personnes morales, impôt des personnes physiques samt impôt des non-résidents.

² Avdrag medges dock för belopp, varmed sådan reserv sedermera reduceras, i den mån beloppet utgör driftkostnad i rörelsen.

³ Däremot medges avdrag för gåvor till universitet samt till organisationer som har till uppgift att understödja utvecklingen inom vissa områden.

⁴ Styrelseledamöter och revisorer, som här nämnts, har emellertid rätt att från den skatt, som för deras del beräknas å ersättningarna i fråga, avräkna hälften av den av bolaget erlagda skatten, som schablonmässigt bestämts till 15/70 av den del av ersättningen, som hos bolaget återförts till beskattning.

⁵ Sådan avräkning sker dock icke vid bolagets likvidation.

⁶ Précompte immobilier resp. précompte mobilier. Om källskatterna skulle överstiga bolagsskatten, restitueras icke det överskjutande källskattebeloppet.

⁷ Att ej hela beloppet får avdragas beror på, att man ansett det mottagande bolaget ha vissa kostnader för inkassering och administration, vilka ej bör få avdragas och som beräknats till 15 respektive 5 procent.

⁸ Filialer till utländska bolag måste ställa säkerhet för skattens erläggande, vilken, om bolaget icke har fast egendom i Belgien, skall uppgå till tre gånger den årliga inkomstskatten, dock lägst till 10.000 francs. Säkerheten kan bestå av en bankgaranti. Om filialen förbinder sig att

göra regelbundna förskottsbetalningar av skatten, bestäms garantin med hänsyn härtill.

⁹ Koefficienten varierar mellan 16.33 för år 1918 och tidigare år och 1 för år 1950 och senare år.

¹⁰ Précompte immobilier, précompte mobilier, complément de précompte mobilier samt précompte professionnel.

¹¹ Précompte mobilier samt complément de précompte mobilier.

¹² Précompte mobilier.

¹³ Eller i fråga om industriföretag, som tidigare angivits, 95 procent.

¹⁴ Complément de précompte mobilier.

¹⁵ Dubbelbeskattningsavtal finns med Nederländerna, Luxemburg, Frankrike, Italien (förkrigsavtal) samt med USA, Storbritannien, Sverige och Finland (efterkrigsavtal). Ett avtal med Canada har undertecknats men ej ratificerats. Underhandlingar pågår om ett avtal med Västtyskland liksom om ett reviderat avtal med Frankrike. Alla dessa avtal bygger emellertid på den äldre belgiska skattelagstiftningen och måste bli föremål för revision.

¹⁶ Précompte mobilier.

¹⁷ Revenu cadastral.

¹⁸ Av vilka den sistnämnda, i den mån frågan ej lösts genom dubbelbeskattningsavtal, uttas från och med den 1 januari 1965.

¹⁹ Här avses ett av det svenska moderbolaget helägt belgiskt dotterbolag.

²⁰ I vissa undantagsfall gäller andra bestämmelser, t. ex. i fråga om räntor å lån, som avtalats före den 1 december 1962 och som lämnats till sociétés d'habitations sociales eller för att bereda arbete åt belgisk arbetskraft eller för att främja exporten. I dessa fall uttas précompte mobilier med 2,4 procent.

²¹ Av intresse kan här vara att royaltybeloppet i Belgien drabbas av omsättningsskatt, som uttas med 6 procent av beloppet (taxe sur les transactions mobilières).

²² Förordning den 22 februari 1963.